

PONOWIENIE (10) *sb n*

Oba o oraz pierwsze e jasne; końcowe e z tekstu nie oznaczającego -é.

sg N ponowieni(e) (1). ◇ G ponowieniå (2); -å (1), -(a) (1). ◇ D ponowieniu (1). ◇ A ponowieni(e) (3). ◇ L ponowieniu (3).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Przywrócenie, potwierdzenie lub przedłużenie ważności aktu prawnego [czego] (6) : Czausz [...] roskazał do mnie prosząc imieniem [...] Czausza Musstaphy [...] abych się zanim przyczynił oponowienie Iurgieltu, który miał od niebosczyka KrolaStefana ActReg 69.*

a. *O granicach (5) : pan Viernoss bendzie vinien [...] poczwierdzicz the vgođe we wssythkym a zwlaszcza około ponovienya thych granycz wyssey mianovanych iako slussnye vczynionych ZapWar 1550 nr 2665, 1529 nr 2475; SarnStat 472, 473 żp, 1176.*

2. *Wznowienie, przywrócenie [czego] (3) : Nápiřali do niego ná miedźiánych thablicach/ o ponowienie z nim řprzyiåźnienia y řtowårzyřzenia ktore mieli z Iudařzem y z Ionåtánem bråćiå iego pořtånowiono. BibRadz 1.Mach 14/18, 1.Mach 14/22; Wolę tu nie obraźać ánimuřow chorych/ Do ponowienia dawney wiåry bårzo řkorych. KlonWor 47.*

3. *Ogłoszenie, ujawnienie (1) : Famigeratio apud Plautum pro Fama, Sławå/ Ponowienie. Mącz 117c.*

4. *[Przywrócenie do dobrego stanu, naprawienie: To miasto Ostrowia ma granice z rozlicznymi imionymi, które w części są pokażone, poniszcząły, potrzebują ponowienia. LustrMaz II 174.]*

5. *[Wprowadzenie czegoś nowego: ieřliby go [Krystusa] řtårořcie wydåli/ iåko tego ktchory rozruch czyniř/ y nowe vřtåwy wznořiř miedzy pořpolřtwo/ bo wiedzili iř ponowienie w rzeczy pořpolitey gårđłem bywa karåne. FalcSpr 190.]*

Synonimy: 2. powtorzenie; 4. naprawa, naprawienie, odnowienie.

Cf PONOWIĆ

LW